

§ 23.

Господа душеприказчики держатъ вѣренъ счетъ на сичкій ать приходъ и расходъ, когото, като ся сварши година та, представлявать дѣто требува. Секи петъ години правять отъ годишни тѣ счетовѣ кратка вѣдомость, която печататъ и раздаватъ на любопитни тѣ. Като ся утврди завѣтъ ать, тій го печататъ съ Бжлгарскій ать и Грецкій ать преводъ, и го раздаватъ по сички тѣ мѣста. Това го правять и секога, кога ся покажи нужда.

§ 24.

Горѣ реченно то е главно то распоряженіе на воля та ми, по кое то требува давървятъ. Оно са полага на сичкій ать капиталъ, дѣто завѣщавамъ вѣчно на полза за Габровско то учебно заведеніе.

§ 25.

Като минатъ двадесетъ години Гг. душеприказчики забиратъ да получаватъ по билетъ ать № 530. 1843 година 16 день Февраля отъ сичка та сумма, что ся умножи отъ проценти тѣ, секагодишни тѣ проценти, кои то, както е горѣ реченно, ся употребляватъ за полза на Габровското учебно заведеніе, както и проценти тѣ на первый ать билетъ, точію съ тая разлица. читова пишатъ въ Габрово, да имъ испроводятъ за ученіе, не едниго, по три юноши, пакъ за Одесеки тѣ семинаристи отдѣляватъ не сто по сто и петдесетъ рубли сребарни.

§ 26.

Така Гг. душеприказчики тѣ, като ся сварши и четиридесетъ-годишній ать срокъ, получаватъ секагодишни тѣ проценти и отъ сичка та сумма, что ся набра отъ четиридесетгодишни процен-